

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Først til hr. Frank Aaen. Jeg mener ikke, at vi forbyder folk, der er på dagpenge, at komme på højskole. Der er nogle grænser for, hvor længe man kan være det. Så vidt jeg på stående fod kan huske, så er man i den periode, hvor man kræves til rådighed i aktiveringsperioden, berettiget til at modtage undervisning i op til 20 timer ugentlig. Og det kan være på en højskole.

Jeg har også hørt højskolerne udtrykke bekymring i den her forbindelse, men at der ligefrem skulle være belæg for at sige, at der er hele højskoler, der må lukke, det mener jeg nu nok man må sætte et spørgsmålstejn ved, for så galt mener vi ikke det går. Og det er altså i aktiveringsperioden og inden for de grænser, vi har her. Som jeg har forstået reglerne, så er der intet til hinder for, at man kan komme der, hvis man ikke er inde i en aktiveringsperiode.

Så til fru Anne Birgitte Lundholt. Vi vil meget gerne have, at vi får lavet et forlig om udgifterne til politiet inden påbegyndelsen af det nye år, altså i forbindelse med finansloven.

Jeg har et lille hjertesuk eller en lille ærgrelse i den anledning, nemlig at der ikke er udsigt til, at et særligt udvalg, der sidder og behandler domstolenes forhold, kan nå at blive færdig så betids, at vi får det med, for Justitsministeriet består af tre store områder: Politi, kriminalforsorg og domstole. Dette for at få et egentligt flow igennem systemet – for nu at bruge et managementudtryk – altså få tingene til at hænge sammen, så der ikke bliver flaskehalse, for når nu politiet får øget effektivitet og opklarer flere forbrydelser, så skulle vi nødigt have en flaskehals, der betyder, at de kommer til at vente et halvt år på domstolene og bagefter kommer til at vente på afsoningen.

Så med det ene forbehold vil jeg sige, at det tror og håber vi at vi kan blive. Skulle det ikke lykkes, så kan politiet jo også køre videre på en etårig basis; det har de gjort i år. Men vi går ind i det med et positivt sind.

Til hr. Thor Pedersen – nu kniber det, for den strenge fru formand rejser sig op: Jeg synes nok, at man må sige, at vi på narkoområdet på Vesterbro har set resultater på det allerseneste – heldigvis. Men det er det, vi skal drøfte prioriteringen af.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Bjørn Elmquist: Fakta er altså, at man ikke kan modtage undervisning i mere end 20 timer om ugen. Det vil sige, at man ikke kan gå på en almindelig højskole, mens man modtager dagpenge, ifølge det, der er fremlagt. Fakta er, at højskoleforeningen selv vurderer, at en lang række højskoler vil lukke på det grundlag. Fakta er, at arbejdsministeren har modtaget et brev – bare for at tage et eksempel – fra Sdr. Felding Højskole, hvori ministeren gøres opmærksom på, at 60-70 pct. af skolens elever modtager dagpenge og derfor ikke vil kunne deltage fremover. Det er skolens vurdering, at højskoleophold til netop de elever er meget vigtigt, for at de kan komme videre enten i uddannelse eller i arbejde.

Jeg synes, det er uforklarligt, at man går herop og så ikke engang forsøger at forsvare det, men bare siger, at det måske ikke er så slemt. Hvad er overhovedet grunden til at begynde at begrænse lediges mulighed for at gå på højskole? Jeg forstår det ikke. Er det ikke kun, fordi man har bøjet sig for en urimelig hetz her i sommer, der gik ud på, at højskoleophold er lig med surferkurser? Det er jo ikke virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige, at jeg også er lidt forundret over regeringens politik på dette område.

Da der blev lavet en ny arbejdsmarkedsreform for ikke så længe siden, var et af de principper, der blev lagt fast, at nu skulle man til at lave nogle mere individuelle handlingsplaner. Nu skulle man se på, hvad den enkelte ledige havde brug for. Og det kunne så meget vel være, at det, der skulle til for en arbejdsløs, var et ophold f.eks. på en daghøjskole som et led i at blive motiveret til at komme videre og måske komme i gang med en kompetencegivende uddannelse et eller andet sted.

Vi har faktisk haft meget gode erfaringer med mange af vore daghøjskoler, som gør et kolossalt arbejde for at løse lige præcis denne type problemer blandt arbejdsløse. Skal det nu til at være forbudt? Hvis man pludselig ikke må være der mere end 20 timer om ugen, hvad er det så for nogle mærkelige konstruktioner, man lægger op til? De fleste af vore daghøjskoler tager sig jo netop af arbejdsløse og folk på bistandshjælp. De udgør hovedparten af dem, der går på daghøjskolernes kurser.